

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214218986
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214218986.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, v konaní zastúpený JUDr. Pavlom Novákom, usadeným euroadvokátom so sídlom Mostová 2, Bratislava proti žalovanej: L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. U. XXX, o zaplatenie 9 272,44 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 9001,23 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8685,54 eur od 10.10.2014 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 150,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 9001,23 eur, v časti 12,60 % úroku ročne od 10.10.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietá.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 628,75 eur aj náhradu iných trov konania vo výške 556,- eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 17.10.2014 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 9 272,44 eur spolu s 12,60 % úrokom ročne zo sumy 6 518,87 eur od 10.10.2014 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8 688,54 eur od 10.10.2014 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovanej na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0243017763 z 21.5.2009 poskytol úver vo výške 7380,- eur, ktorý mal byť splácaný v pravidelných mesačných splátkach po 110,81 eur. Prvá splátka bola splatná 20.6.2009 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.5.2019. Žalovaná svoj záväzok platila len čiastočne, dostala sa do omeškania, a tak žalobca listom z 28.5.2014 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil, že v prípade, že svoj dlh neuhradí, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, čím nastane splatnosť celého úveru. Pre nečinnosť žalovanej žalobca v súlade s bodom 7.6 Všeobecných obchodných podmienok dňa 24.6.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca eviduje ku dňu 9.10.2014 pohľadávku voči žalovanej vo výške 9 272,44 eur, z toho istina vo výške 6 518,87 eur, úroky vo výške 2 160,70 eur, úroky z omeškania vo výške 583,90 eur a poplatky vo výške 8,97 eur. Podľa zmluvy o úvere bol úrok dohodnutý fixne, vo výške 12,60% ročne. Výška poplatku za správu úveru bola dohodnutá na sumu po 1,99 eur mesačne a na základe zmeny Sadzobníka platného od 1.10.2010 sa zvýšila na 2,99 eur mesačne. Poplatky sa dňom splatnosti (ku koncu mesiaca) stávali súčasťou istiny. Úrok z omeškania vo výške 8% ročne žalobca určil zverejnením platným do 14.7.2009 a zverejnením z 15.3.2013 určil úrok z omeškania vo výške 5% ročne.

Žalobca na výzvu súdu podaním z 5.10.2015 doplnil skutkové tvrdenia, keď uviedol, že žalovaná do 5.10.2015 platbami realizovanými v období od 21.5.2009 do 19.3.2013 uhradila úhrnom sumu 3 844,17 eur, a tak dlžná istina úveru predstavuje sumu 6 518,87 eur a dlžný úrok do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje sumu 2 160,70 eur. K 19.3.2013 bol dlh na úroku z omeškania vo výške 25,96 eur, za obdobie od 19.4.2013 k 24.6.2014, kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, dlžný zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu 188,39 eur a za obdobie od 19.7.2014 do 20.7.2014 predstavuje predpis zákonného úroku z omeškania sumu 106,08 eur. Potom do 9.10.2014 zákonný úrok z omeškania predstavuje sumu 335,92 eur.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu a vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že úver prestala splácať na naliehanie svojho vtedajšieho priateľa. Uviedla, že je nezamestnaná a má štvorročné dieťa.

V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ, podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. a § 3 ods. 1-3 zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 21.5.2009 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0243017763, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 7 380,00 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splátiť 120 mesačnými splátkami po 110,81 eur, pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti vo výške 12,60% ročne, s RPMN vo výške 14,83% a priemernej hodnote RPMN vo výške 12,37%, s celkovými nákladmi 6 134,84 eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.6.2009 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.5.2019. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 1,99 € mesačne, pričom spracovateľský poplatok bol dohodnutý vo výške 189,17 eur z prostriedkov úveru. Žalovaná žalobcovi, podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná nerozporevala, uhradila do 19.3.2013 sumu 3 844,17 eur. Keďže žalovaná neplatila dohodnuté splátky a poplatky riadne a včas, žalobca v súlade s bodom 7.6.1 písm. a/ Všeobecných obchodných podmienok prípisom z 27.6.2014 adresovaným žalovanej vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 24.6.2014, pričom pohľadávku voči žalovanej vyčíslil sumou 8 876,93 eur. Uvedené Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanej doručené 4.7.2014.

Žalobca si v sume žalovanej vo výške 9 272,44 eur uplatnil nárok na poplatok vo výške 8,97 eur. Pokiaľ žalobca tvrdil, že z platieb žalovanej realizovaných od 20.12.2011 do 19.3.2013 vo výške 197,41 eur započítal titulom dlžného poplatku za správu úveru vo výške 135,84 eur k 19.2.2013 sumu vo výške 135,84 eur a odo dňa 19.6.2013 si už neuplatňoval poplatok za správu úveru, potom dlh žalovanej na poplatku za správu úveru splatného v období od marca 2013 do konca mája 2013 predstavuje sumu 5,97 eur (3 x 1,99 eur), najmä keď žalobca nepreukázal dohodu zmluvných strán o zmene výšky poplatku za správu úveru, dohodnutej zmluvnými stranami vo výške po 1,99 eur mesačne. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcu, popri dlžnej istine vo výške 6 518,87 eur a dlžného úroku vo výške 2 160,70 eur, považoval za dôvodný aj v časti poplatku, ale len do sumy 5,97 eur.

Keďže podľa tvrdení žalobcu žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátok a poplatkov, splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti, keď hradila nižšie sumy, resp. po 19.3.2013 nerealizovala ani jednu splátku, od prvého dňa márneho uplynutia lehoty splatnosti každej mesačnej splátky a poplatku splatných vždy v 20. deň v mesiaci až do 9.10.2014 (tak vymedzil žalobca koniec obdobia vyčíslenia kapitalizovaného úroku z omeškania) bola žalovaná v omeškaní s úhradou mesačných splátok a poplatkov. Žalobca si v žalovanej sume uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 583,90 eur. Žalobca v podaní z 5.10.2015 tvrdil, že na zmluvné úroky z omeškania pripadla (zo sumy 583,90 eur - poznámka súdu) suma 188,39 eur a na zákonné úroky z omeškania suma 335,92 eur ku ktorému pripísal ďalší úrok z omeškania, vrátane riadneho úroku, to všetko vo výške 59,59 eur. Pretože žalovaná svoj peňažný záväzok riadne a včas nehradila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu. Občiansky zákonník v § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. kogentne (zmluvné strany sa od tejto úpravy nemôžu odchýliť; ak by sa aj mohli, nemôžu sa odchýliť v neprospech spotrebiteľa s poukazom na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka) ustanovujú maximálnu výšku úrokov z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného občianskoprávneho záväzku. V zmysle naznačeného súd považuje zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou za občianskoprávny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca tvrdil, že z platieb žalovanej realizovaných od 20.12.2011 do 19.3.2013 vo výške 197,41 eur započítal titulom dlžného úroku z omeškania, vyčísleného za obdobie od 20.12.2011 do 19.3.2013 vo výške 87,53 eur, sumu vo výške 61,87 eur, potom zostatok dlžného úroku z omeškania za obdobie do 19.3.2013 predstavuje sumu 25,96 eur. Podľa údajov uvedených v podaní žalobcu z 5.10.2015, žalobca po 19.3.2013 predpísal žalovanej až do 24.6.2014 úrok z omeškania vo výške 162,43 eur (čl. 56 súdneho spisu). Potom dlh žalovanej na úroku z omeškania za obdobie do 24.6.2014 predstavuje sumu 188,39 eur (25,96 eur + 162,43 eur). Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 25.6.2014 do 9.10.2014 zo sumy 8 685,54 eur (istina vo výške 6 518,87 eur + úrok vo výške 2 160,70 eur + poplatok vo výške 5,97 eur) v žalobcom uplatnenej percentuálnej výške 5% ročne (§ 153 ods. 2 O.s.p.) predstavuje sumu 127,30 eur. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu v časti istiny žalovanej vo výške 9 272,44 eur považoval za dôvodný do výšky 9 001,23 eur (istina vo výške 6 518,87 eur + úrok vo výške 2 160,70 eur + poplatok vo výške 5,97 eur + úrok z omeškania 188,39 + 127,30) a v časti prevyšujúcej sumu 9 001,23 eur návrh žalobcu zamietol.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ si účastníci konania v zmluve z 21.5.2009 dohodli fixnú úrokovú sadzbu 12,60% ročne do splatnosti, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 12,60% úrok ročne od 10.10.2014 až do zaplatenia, najmä keď uvedeným úrokom sa úročí istina čerpaného úveru len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom ku dňu 24.6.2014. Z uvedeného je zrejmé, že úrokom z úveru sa úročí len suma čerpaného úveru, v danom prípade čerpaného vo výške 7 380,- eur a neúročia sa ním ani poplatky ani úrok z úveru a ani úrok z omeškania. Ani zo zmluvy nevyplyva, že by sa splatné úroky a splatné poplatky dňom ich splatnosti stali súčasťou istiny úveru za účelom ich ďalšieho úročenia úrokom z úveru, najmä keď v zmysle citovaného § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka sa úrokom z úveru úročí len istina čerpaného úveru, a to na základe dohody zmluvných strán až do splatnosti úveru, v danom prípade do 24.6.2014. Prípadná dohoda zmluvných strán, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny úveru je možná, ale určite nie za účelom ich úročenia úrokom z úveru. Branie úroku z úroku bolo zakázané už v rímskom práve, tzv. anatocizmus, a tento zákaz pretrváva aj naďalej, s poukazom na § 121 ods. 3 OZ., podľa ktorého aj úrok a aj úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie vecou hlavnou. Tento záver je súladný aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Českej republiky - rozsudok veľkého senátu obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky z 24. 3. 2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, uverejnený pod číslom 5/2006 zelenej „Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek“ (R 5/2006), ale aj s uznesením Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. US 1893/08 z 13.11.2008. Dlžný úrok z úveru je súčasťou dlžných splátok, ktorých splatnosť nastala do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru ako aj poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne splatnej istiny úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania z dlžnej sumy, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné

úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 24.6.2014. Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcu v časti osobitne žalovaného 12,60% úroku z úveru od 10.10.2014 do zaplatenia nepovažoval za dôvodný a zamietol ho. Tento záver súdu je súladný aj s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 v znení uznesenia Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

Pretože žalovaná svoj peňažný záväzok riadne a včas neuhradila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ s prihliadnutím na § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.. Žalovaná sa podľa žalobcu dostala do omeškania dňom 10.10.2014, keď žalobca úrok z omeškania do uvedeného dňa zahrnul do istiny žalovanej vo výške 9 272,44 eur. Žalovaná bola aj k 10.10.2014 v omeškaní s úhradou sumy vo výške 8 685,54 eur (istina vo výške 6 518,87 eur + úrok vo výške 2 160,70 eur + poplatok vo výške 5,97 eur), a tak súd v súlade s § 153 ods. 2 O.s.p. priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 8 685,54 eur od 10.10.2014 až do zaplatenia v žalovanej výške 5% ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd návrh žalobcu zamietol. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 10.10.2014 bola 0,05 %, pričom žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky.

V spore bol žalobca len čiastočne úspešný, pričom neúspech žalobcu v časti žalovanej istiny, úroku a úroku z omeškania súd považuje za pomerne nepatrný, a tak súd žalobcovi priznal z účelne vynaložených trov, vyčíslených v lehote určenej v 151 ods. 1 O.s.p. , plnú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p.. Súd žalobcovi titulom náhrady súdneho poplatku za návrh priznal iné trovy konania vo výške 556,- eur a titulom náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby (prevzatie vecí, podanie návrhu) po 253,94 eur za úkon, režijný paušál za dva úkony z roku 2014 vo výške po 8,04 eur + 20% DPH (104,79 eur), súd žalobcovi priznal sumu 628,75 eur. Náhrada trov konania je s poukazom § 149 ods. 1 O.s.p. splatná do rúk právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p., pričom vzhľadom na momentálnu sociálnu situáciu nezamestnanej žalovanej, ktorá má v osobnej starostlivosti štvorročné dieťa, súd žalovanej povolil plniť v pravidelných mesačných splátkach, pod hrozbou straty výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.